

Politik og indflydelse er for vigtigt til at overlade til andre. Det reelle demokrati består i, at vi er med alle steder, hvor der træffes beslutninger, som berører vores hverdag, vores livsvilkår, vores måde at indrette os på.

Og jeg synes, vi må sige også i dag, at vi i vores nære samarbejde med vores europæiske partnere har vist, at Danmark godt kan, at vi godt kan sætte vores præg. Danmark har været blandt dem, der har sat den europæiske dagsorden, når det gælder miljøet, når det gælder beskæftigelsen, når det gælder demokratiet og udbygningen af menneskerettighederne.

Og jeg kan forsikre for – og det ved alle Folketingets medlemmer – at indflydelse ikke kommer af sig selv. Der skal arbejdes, og der skal arbejdes hårdt, og frem for alt kræver det, at man er til stede. Det kræver, at man er med. Så kan vi også vinde; så kan vi gøre en forskel.

Det at være med i melodigrandprixet og med i filmfestivalen i Cannes er jo en forudsætning for, at vi kan vinde. Når Danmark vinder på den internationale scene, er det naturligvis først og fremmest på grund af de danske medvirkenes fantastiske og flotte indsats. Men sejren får vi jo tildelt af andre lande, som forstår og værdsætter ens bidrag.

Det tillader jeg mig også at erindre om i dag, for verden er der, den kan ikke afskaffes. Verden er der på godt og på ondt. Det må vi forholde os til, og det gør vi. Men hvis vi ikke hele tiden aktivt søger indflydelse, ender Danmark som en passiv medspiller, den, der må tilpasse sig de andre; den, der må indkassere resultatet af, hvad de andre har besluttet. Det synes jeg ikke Danmark fortjener.

Danmark fortjener bedre, og dybest set er den fremgang og de gode tider, vi har i Danmark nu efter 7 års indsats, jo også en fremgang, der er dybt afhængig af samarbejdet med de andre i Europa. Vi ville ikke have kunnet nå den fremgang, der nu kan dokumenteres, hvis det ikke også var sket på grundlag af et godt og fornuftigt samarbejde med de andre. Det er jo også sandheden, og det er i virkeligheden det, det handler om. Vi skal sikre, at vores måde at leve på og vore værdier får en chance i en verden, der er under konstant forandring.

Vi skal være dér, hvor der træffes beslutninger, som påvirker vores hverdag, uanset det gælder kommunalbestyrelsen, amtsrådet, Folketinget, Norden, FN eller Europa – vi skal være der.

Bølgerne går højt lige nu i debatten om den fælles valuta. Sådan skal det også være. Vi skal stille os selv spørgsmålet: Hvad er bedst for Danmark?

Jeg er helt overbevist om, at det bedste for Danmark indtil og udtil er at gøre sig gældende, at sætte en kurs, at samarbejde. Erfaringerne taler jo deres tydelige sprog. Dagsordenen i Amsterdam og den ny traktat fik ikke det indhold, hvis vi ikke havde sat vores præg. Kampen mod arbejdsløsheden var ikke blevet så højt placeret, hvis vi ikke havde været med til at sikre det. Aldrig før har vi haft så gode muligheder for at sikre en stabil udvikling og så gode muligheder for at være med til at træffe beslutninger, at gøre vores indflydelse gældende, som netop nu.

Og derfor vil jeg også i dag sige, at vores egen selvbestemmelse, vores egen suverænitæt, i virkeligheden også er blevet udbygget og ikke indsnævret. Her taler jeg om den selvbestemmelse og suverænitæt, jeg lægger allermost vægt på: den reelle, den virkelige. Og den virkelige og reelle selvbestemmelse består jo igen først og fremmest i at være med dér, hvor der besluttes.

Selvbestemmelse består også i at erkende, forstå vores økonomiske afhængighed af de andre, ellers går vi galt i byen. Den pengepolitiske og økonomiske afhængighed, der for længst er en realitet for os, bør vi følge op med ny medindflydelse på de beslutninger, vi under alle omstændigheder skal indrette os efter.

På mange, mange samarbejdsfronter er Danmark forrest. Det ved de, og det ved vi. Det erkender de. De lytter til os, noget mere end vores størrelse egentlig umiddelbart berettiger os til. Skulle vi så komme i tvivl, os i Danmark? Når vi nu ved, at alle de andre landes folk har prøvet alternativerne; når vi nu kan se, at vore værdier langsomt, men sikkert er ved at blive trækplaster for mange andre lande i Europa. For de har jo prøvet det andet, den lodrette, totale, ekstreme markedsliberalisme og den lige så ekstreme sovjetstyrede kommunisme. Skulle vi så komme i tvivl?

Det er jo netop nu, der er medvind for vore værdier og alt det, vi tror på. Det er jo netop nu, mulighederne for at fremme udviklingen i vores del af verden på præmisser og betingelser, vi har gode erfaringer med, er der. Det er netop nu, der skal træffes rigtige beslutninger.

Vi er kommet godt ind i det nye årtusind. Vi står godt rustet til at tage nye skridt i udviklin-